

Θεσσαλονίκη, 12-5-2016

Αρ.Πρ.:157

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Επ' ευκαιρία της 19^{ης} Μαΐου, ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, η Διεθνής Συνομοσπονδία Ποντίων Ελλήνων (ΔΙ.ΣΥ.Π.Ε) εξέδωσε το κάτωθι δελτίο τύπου.

Περίπου 100 χρόνια μετά τα φρικτά γεγονότα, που οδήγησαν στην εξαθλίωση και τον αφανισμό τους Έλληνες του Πόντου, δυστυχώς η ανθρωπότητα γίνεται θεατής όμοιων γεγονότων.

Το 1922 ο Γ. Μουστάκης, συγγραφέας του βιβλίου 'Θα παραμείνουμε Απαθείς' από τη Χιλή της Νοτίου Αμερικής ήθελε να ενημερώσει τη διεθνή κοινότητα για τα γεγονότα που συνέβαιναν στην περιοχή του Πόντου, προκειμένου να την ευαισθητοποιήσει, ώστε να προστατέψει τους λαούς – θύματα της γενοκτονικής πολιτικής των Νεοτούρκων. Στον αιώνα, που μεσολάβησε, η ανθρωπότητα έχει έρθει αντιμέτωπη με παρόμοια γεγονότα, παραμένοντας απαθής, ενώ ο κατάλογος των λαών, που έχουν υποστεί γενοκτονία δυστυχώς αυξάνει.

Εμείς, οι Έλληνες ποντιακής καταγωγής, οι απόγονοι, όσων επέζησαν της Γενοκτονίας, που εξαπέλυσαν εναντίον των Χριστιανικών λαών της Ανατολής, Ελλήνων, Αρμενίων και Ασσυρίων οι Νεότουρκοι, στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, αντιλαμβανόμενοι το ιστορικό μας καθήκον, αναλάβαμε τον αγώνα της διεθνοποίησης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου. Παρότι ο αγώνας των ποντιακών οργανώσεων έχει επιτύχει διεθνώς πολλές νίκες, ο δρόμος, έως την επίτευξη του στόχου είναι ανηφορικός και απαιτεί δυναμικό αγώνα και θυσίες.

Αυτοί που προσπάθησαν με την βία να εξαφανισθεί ο ελληνισμός και οι Έλληνες και Ελληνίδες να γίνουν λαοί μουσεία δεν τα κατάφεραν. Ο Ελληνικός λαός έχει δικαίωμα να απαιτεί από την Διεθνή Κοινότητα και από την Τουρκία την αναγνώριση της Γενοκτονίας. Η ελληνική πολιτεία δυστυχώς μέχρι σήμερα είναι αδιάφορη έως και απούσα για την διεθνή αναγνώριση της Γενοκτονίας. Ο ανά τον κόσμο διάσπαρτος Ποντιακός Ελληνισμός αμάχητο

τεκμήριο και ζωντανό κομμάτι του ελληνισμού θα αγωνισθεί με επικεφαλής την Διεθνή Συνομοσπονδία Ποντίων Ελλήνων (ΔΙ.ΣΥ.Π.Ε.) συντονισμένα και με κάθε θεμιτό μέσο για την Διεθνή Αναγνώριση.

Το να μιλάμε εκατό χρόνια μετά για την Γενοκτονία δεν είναι απλά μια επιλογή, το να μιλάμε για την Γενοκτονία είναι ευθύνη και μάλιστα πανανθρώπινη ευθύνη.